

Smørret, hvad der ikke findes nu, og at det gjaldt om at holde en forsvarlig Emballage og at forkortede Tiden mellem Smørrets Færdiggørelse i Mejerierne og Affendelsen. Det fastholder jeg aldeles bestemt, og jeg kan gøre det saa meget roligere, som det ærede Medlem for Känders Amt's 3dje Valgfreds jo gav mig Ret i alle de Anteposter, som jeg fremsatte. Det eneste forkerte var nok, at det kom fra Ministeren; det er den Slags Ting, som Landbruget skal have for sig selv. Men det er ikke det rigtige Forhold; jeg maa da ogsaa have Lov til at sige den Slags Ting, naar det er saaledes, som jeg siger. — Saa præciserede det ærede Medlem, i Anledning af en Udtalelse fra mig, nærmere sin Paaftand om, at man fra Australien skulde kunne sejle Smørret lige saa billigt til England som fra Esbjerg til London. Nu viste det sig imidlertid, at hvad det ærede Medlem havde at bygge paa som Grundlag for denne Paaftand, i Virkeligheden var saare vagt. Det blev til, at det ærede Medlem nok vidste, at saaledes som Forholdene ere nu, er Betalingen fra Australien til England 6 Gange saa meget som fra Esbjerg til London, men han mente tillige at vide, at Fragten nok vilde blive nedsat en Gang i den nærmeste Fremtid, saaledes at den kun blev 3 Gange saa meget. Naa, det er egentlig ikke det, jeg skal anse over, men jeg vil benytte denne Lejlighed til at sige, at der i denne Sag, navnlig om Fragterne, er blevet fremsat saa mange forunderlige Paaftande — ikke her i Salen, men uden for den — at det ikke er nogen Mærkværdighed, at Landbruget virkelig i dette Spørgsmaal, om Fragten er rimelig og billig fra Danmark til England, er blevet mere vilbledet end vejledet, og til disse Paaftande regner jeg ogsaa saadanne Udtalelser som den fra det ærede Medlem om, at man sejler Smørret lige saa billigt fra Australien som fra Esbjerg til London. Man maa være meget varsom med, hvad man fremsætter af den Slags Ting, for det gør stor Skade ude i Landbruget, og der er virkelig kommet meget ondt Blod frem netop paa Grund af saadanne — jeg beder det ærede Medlem undskylde, at jeg bruger dette Udtryk — løse Beregninger. Den Sammenligning, som jeg har opstillet med Hensyn til Fragterne, har, tror jeg nok, alligevel gjort nogen Gavn. Saa vidt jeg forstod den ærede Ordfører, sagde han, at en saadan Sammenligning kan man slet ikke gøre. Ja, det var i Grunden noget lignende, jeg sagde, men jeg gaar ikke saa vidt at sige, at man slet ikke kan gøre en saadan Sammenligning; jeg siger kun, at det har sine Vanskeligheder. Der er i det

hele taget to Spørgsmaal, som maa holdes ude fra hinanden, men som jeg synes, at den ærede Ordfører blandede noget sammen. Det ene er det Spørgsmaal, hvor meget det forenede Dampskibsselskab muligvis tjener paa de Fragter, som nu ere fastsatte for Routen fra Esbjerg til London, hvis det da overhovedet tjener noget derpaa, og det andet Spørgsmaal er, om disse Fragter ere rimelige og billige i det hele taget, eller om Landbruget kan siges at betale mere, end det under andre lignende Forhold koster for at saa Varer overført. Det er et helt andet Spørgsmaal, som i og for sig ikke afhænger af den Fortjeneste, som Dampskibsselskabet har paa Fragterne, thi det er afhængigt af mange forskellige Momenter, og det var netop til Afgørelse af dette sidste Spørgsmaal — altjaa, om der er et Misforhold mellem disse Fragter og Fragter under andre lignende Forhold — at jeg anførte blandt andet Fragten fra Hamborg over Harwich til London. Jeg tror, at den virkelig kan afgive ganske godt Stof til en saadan Sammenligning. Ganske vist er Selvejen noget kortere, men dog omtrent den samme; det, der ydes, er væsentlig det samme, nemlig Overfarten fra Hamborg og fra Esbjerg til Parkeston, og der er den samme Befordring med Jærnbane til London og samme Udbringning i London. Det viste sig, at ganske vist var Fragten fra Esbjerg noget højere, det vil sige: ikke for Affenderen, naar man nemlig tager den Afkortning med i Beregning, som Staten har skaffet Affenderne i Fragterne; men den samlede Fragttakst, det forenede Dampskibsselskab oppebærer, var 2 sh. højere, hvad der dog ikke er saa meget, at man derpaa kan grunde en Paaftand om, at Fragten fra Esbjerg til Parkeston skulde være urimelig høj, saaledes som man jo har sagt saa ofte, naar man har sammenlignet disse med alle disse forskellige Fragter, som slet ikke kunne sammenstilles med det Forhold, her er Tale om. Jeg har netop i Dag saaet Underretning om et andet Fragtforhold, som jeg skal tillade mig at anføre, og det er Fragten fra Harling, som ligger i Holland, til Chemsen, ligeledes for Smør, naturligvis pr. Ton; den er 25 sh. Men dertil kommer saa Udgifter ved Lægning o. s. v. i Vand og Udbringning i Byen; og regner man dertil 8 sh., komme vi op paa 33 sh., altjaa betydelig mere end Fragten er fra Esbjerg til Parkeston. Jeg tror alligevel, at disse Tal dog kunne tale noget, saa at man kan se med lidt mere Ro paa de Fragtsatser, vi have. — Med Hensyn til de Bestemmelser, som findes i Kontrakten om den Tid, som det forenede Dampskibsselskab maa bruge